

گل‌بهار

(داستان یک مهاجر تاجیک افغانستانی)

فیض رحمان رحمانی

ویراستار: کیوان سالمی فیه

انتشارات زرین مهر

۱۴۰۱

رحمانی، فیض رحمان، ۱۹۸۵ م
گلبهار (داستان یک مهاجر تاجیک افغانستانی)، ویراستار: کیوان سالمی فیه
تهران، زرین مهر، ۱۴۰۱
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۳۷-۱۲۹-۴
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا
داستانهای افغانی -- قرن ۱۴ : داستانهای فارسی - قرن ۱۴
رده بندی کنگره: PIR۸۳۴۵
رده بندی دیویی: ۳۷۶۲
شماره کتابخانه ملی: ۸۸۳۵۴۱۶

Zarinmehr_press@yahoo.com

گلبهار

(داستان یک مهاجر تاجیک افغانستانی)

نویسنده: فیض رحمان رحمانی

ویراستار: کیوان سالمی فیه

ناشر: انتشارات زرین مهر

با همکاری بنیاد جهانی سخن گستران سبزمنش (۱۱)

چاپ اول ۱۴۰۱/شمارگان: ۱۰۰ جلد

قیمت: ۳۸۰۰۰ تومان

میدان انقلاب کارگرجنوبی بین جمهوری و آذربایجان. برج تجاری ۲۰۷ واحد اول

تلفن: ۰۹۱۹۲۰۲۰۲۷۷ - ۶۶۹۰۳۲۲۰

فهرست

Contents

۳	 فهرست
۵	 کودکی ام در محله نادر افشار
۱۱	 بازگشت به گلپهار
۱۷	 داستان وضو کردن در مکتب
۱۹	 ترکه ی آقا ملا
۲۱	 داستان ساربان و عشق دختر هندو
۲۴	 ورود طالبان به کابل با بیرق سفید
۲۶	 فرار از گلپهار و بازگشت به کابل
۲۸	 فرار پدرم به ایرانجان
۳۰	 بیرون شدن از مکتب و کار در مغازه برادرم
۳۱	 برگشتن پدرم و کوچ دوباره به گلپهار
۳۲	 خبر یافتن از سرگذشت دخترک
۳۳	 شاه شدن ماما یم و داستان لت و کوب شدنش
۳۴	 اولین باری که آمرصاحب را از نزدیک دیدم
۳۵	 بار دوم که آمرصاحب را دیدم

- ۳۶..... بار سوم و آخرین بار که از نزدیک آمرصاحب را دیدم
- ۳۸..... شهادت آمرصاحب
- ۴۱..... پکولکیها از کوه پایین شدند
- ۴۴..... روزهای آرام کابل
- ۴۶..... مامور نظارت بر انتخابات شدم
- ۴۷..... تهدیدهای طالبان و انتخابات
- ۴۹..... بازگشت طالبان و فتح کابل

داستان یک مهاجر افغانستانی تاجیک تبار در عین سادگی و رسایی، یک زندگی نمونه از افغانستانی‌های مهاجر (صرف نظر از تبار و زبان گفتگوی آنها) بسیار قابل تأمل است. در این زندگی سرایی که به قلم کشیده شده، باریکی‌های زیادی نهفته است. باریکی‌هایی از ارتباط میان مردمان کوی و برزن، میان مردمان با بزرگان، مرید و مرادان! از شیوه بازشکافی و بیم و امید برای حفظ زندگی و فرزندان که می‌توان آنها را بیرون کشید. از سویی دیگر آشنایی با گویش واژگانی رایج میان آنان برای انتقال مفاهیم که بسیار قابل توجه است.

خوانندگان پژوهشگر می‌توانند حقایقی از مطالب آن را مستند کنند که کاملاً مستقل از حب و بغض سیاسی و اجتماعی به قلم کشیده شده است. این قسمت‌ها می‌تواند مرجع قابل اتکایی باشد تا بتوانند با ارجاع بدان به پژوهشهای خود سندیت و به خواننده دل استواری ببخشند.

در پایان نخست به عنوان یک انسان و دوم در جایگاه یک ایرانی برای همسایه دردکشیده و هم‌تباران خود همراه با دیگر مردمان منطقه و جهان آرزوی همدلی و کاهش تعصبات در تفاوت جهان‌بینی می‌کنم تا درک ژرف‌تری از معنای زندگی و اینکه حقیقت، میان همه انسانها تقسیم شده و در انحصار هیچکس نیست را پیدا کنیم. امیدوارم مردم منطقه و از همه عاجل‌تر همسایه هم‌تبار ما بتوانند وجه زیبای زندگی، آرامش را با بارش برفی ملایم در کنار خود احساس کنند. به امید روزی که قلم‌های گریان اینروزها به قلم‌های شاد و خندان دگر شوند.

عبدالرحمان حسنی

عضو انجمن دوستی ایران و تاجیکستان و انجمن هم‌اندیشان ایران فرهنگی